

تاثیر آموزش بازی محور بر روی خلاقیت ذهنی کودکان در حل مسئله، جهت ارتقا کیفیت راه یابی و مسیریابی در فضای شهری نمونه موردی: (دبستان پسرانه هوشمند سما شهرستان آستارا)

سید سجاد نادری¹، شیرین سید تقوی^{2*}

1- مدرس موسسه آموزش عالی و غیرانتفاعی شهریار آستارا، ایران

دانشجوی دکتری معماری دانشگاه آزاد تبریز

2- دانشجوی ارشد معماری موسسه آموزش عالی و غیرانتفاعی شهریار آستارا، ایران

مربی هنر دبستان پسرانه هوشمند سما شهرستان آستارا

email:shirin.taghavi171@yahoo.com

چکیده

راه یابی، مهارت طبیعی است که افراد از کودکی یاد میگیرند و همانطور که رشد می کنند، آنها را هم رشد می دهند. یادگیری بازی محور، از رویکردهای نوین مقوله ی یادگیری است که در آن با رجوع به مفهوم کودکی کردن، یادگیری را کسب تجربه از جنبه های گوناگون بازی تعریف می کنند. در این رویکرد، بازی ابزار یادگیری است، زیرا یادگیری (ایجاد تغییر پایدار در رفتار) بر تجربه استوار است و برای کودک مطمئن ترین ابزار کسب تجربه، بازی است. مهارت حل مسئله یکی از کارکردهای عالی ذهن است که اکتساب آن معمولاً به آموزش نیاز دارد. هدف این پژوهش ایجاد خلاقیت ذهنی در حل مسئله توسط بازی های مسیریابی و رسیدن به مهارت راه یابی و مسیریابی در کودکان است که جامعه ی آماری پژوهش را دانش آموزان پایه سوم و پنجم دبستان پسرانه هوشمند سما آستارا تشکیل می دهد. در این مطالعه برای رسیدن به هدف اصلی، از منابع موجود به روش کتابخانه ای با تکنیک فیش نویسی، بررسی مقالات مرتبط، اجرای عملی و مشاهده، اطلاعات لازم گردآوری و سپس تحلیل شدند. بررسی ها نشان میدهد که رابطه ی دو جانبه ی خلاق و فعالی که در خلال بازی بین کودک و اسباب بازی شکل می گیرد از مؤثرترین تجربیات کودک است که میتواند به طور مستقیم در یادگیری او تاثیر بگذارد.

واژه های کلیدی: مسیریابی و راه یابی، کودکی، حل مسئله، بازی انگیزی، یادگیری بازی محور

1- مقدمه

بازی به عنوان روح کودکی و وجه ممیز کودکی از بزرگسالی، رسانه ی ارتباطی کودک با دنیای پیرامون است. اگر مهم ترین صفت یک کودک رشد مدام باشد، آنگاه اهمیت بازی به عنوان ابزار کسب تجربه رشد آشکار خواهد شد. امروزه که با کم رنگ شدن مرزهای بین کودکی و بزرگسالی بحث زوال کودکی مطرح است (پستمن 155، 1378) به منظور هویت دادن به دوران کودکی ضروری است شرایط کودکی کردن فراهم باشد. شرایطی که کودک قادر باشد در قالب بازی های کودکانه جستن و یافتن را تجربه کرده و تنوع، پیچیدگی، پویایی، رشد و حرکت رو به جلو را به نمایش بگذارد. بازی برای کودک رسانه ای است برای آموختن، بیان کردن و به خاطر سپردن (شارپ 35، 1363)، به همین جهت بازی، ابزاری قابل اعتنا در جهت توسعه به شمار می رود.

اغلب دیدگاه های نوین، یادگیری را فرایندی مبتنی بر خلاقیت و ابتکار کودک معرفی م یکنند (ماسن 17، 1370). ارتباط با مربی و همسالان دیگر و نیز کیفیت محیط پیرامون بر فرایند یادگیری مؤثر است. امروزه در پی طراحی شیوه های